

GRABIE (14) sb pl t

a jasne; teksty nie oznaczają é.

N grabi(e) (10). ◊ A grabi(e) (2). ◊ I grabiami (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Narzędzie gospodarskie, wykonane z drewna lub metalu w postaci grzebienia osadzonego na długim trzonku; *rastrum* Murm, *Mymer*¹, *BartBydg*, *Mącz*, *Calep*, *Cn*; *merga*, *pecten* *Mącz*; *sarculum* *Calep*; *irpices*, *rastri*, *rastelli*, *rastellum* *Cn* (14) : *Murm* 150; *Mymer*¹ 16v, [29²]; *Rastrum*, quo fenum colligitur, *grabye* *BartBydg* 129; *Merga*, *Grábie*/ które mi żito y síáno grábią *Mącz* 218b; *Pecten*, [...] *Zelázna łzczotká*/ álbo grábie z zeláznemi zębámi. *Mącz* 285c, 345b [2 r.], 356c; *Sarculum* – *Grabie*, włoka. *Calep* 946a, 895b; *Brony* dwie ieden/ á drugi grábie ma mieć/ perz vpráwić. *GostGosp* 106, 30.

Zwrot: »grabiami ugrabiać« (1): *Rastro sarrire*, *Grábiámi* vgrábiáć pofiáne nalienie/ też zielsko wyriwáć. *Mącz* 369a.

AL